

РЕШЕНИЕ

№ 765

гр. София, 14.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.
като разгледа докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20231110139139
по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни искиове с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: 5 500 лв., представляваща неизплатено застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по собствения на ищеца т. а. „Дачия“, модел „Докер Ван“, с рег. №, вследствие на ПТП, настъпило в гр. София, документирано с протокол за ПТП № 1831977 от 29.05.2022 г., по вина на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 13.07.2023 г. до окончателното плащане, както и 590 лв., представляваща лихва за забава за периода от 21.07.2022 г. до 12.07.2023 г.

Ищецът „.....“ твърди, че на 28.05.2022 г., в гр. София, на в посока на движение от към ул. и в района на кръстовището с, е настъпило ПТП с участието на собствения му т. а. „Дачия“, модел „Докер Ван“, с рег. №, за което е съставен протокол за ПТП № 1831977 от 29.05.2022 г. Поддържа, че същото е предизвикано по вина на водача на л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, застрахован при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, поради което същият отговаря за причинените от застрахования водач вреди по собственото му МПС. Допълва, че е уведомил ответния застраховател за настъпване на процесното ПТП, при който е образувана щета № 2000-5060-22-000215, представяйки пред него поисканите документи, а именно: уведомление за настъпило застрахователно събитие, полица, свидетелство за регистрация на МПС (талон) част I и част II в оригинал, декларация относно начина на обезщетяване, банкова сметка, протокол за ПТП, като на 30.05.2022 г. е извършен оглед и е съставен опис на вредите за подмяна и ремонт, а на 29.06.2022 г. е извършен повторен оглед с подробно посочване на уврежданията за подмяна и ремонт. Поддържа, че е извършил ремонта на автомобила за своя сметка, като стойността на същия се равнява на сумата от 5 500 лв., която обаче ответникът не му е заплатил. Претендира и мораторна лихва в размер на 590 лв., начислена за периода от изтичане на 15 работни дни от датата на повторния оглед – 29.06.2022 г., т. е. от 21.07.2022 г. до 12.07.2023 г. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който

оспорва исковете при твърдението, че не е доказано твърдяното противоправно поведение на водача на застрахования при него по застраховка „Гражданска отговорност“ л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, както и настъпването на твърдяните материални вреди. Оспорва да е доказан механизмът на настъпване на процесното ПТП по посочения от ищеца начин, а именно: вследствие на удар, предизвикан от страна на водача на л. а. „Ауди А 8“, с рег. № Оспорва размера на вредите, като счита, че същият следва да се определи в съответствие с Методиката към Наредба № 24/2006 г. Оспорва да е доказано извършването на ремонт на автомобила, тъй като не са представени разходни документи, удостоверяващи същия. Оспорва и акцесорния иск за лихва за забава. Оспорва претенцията на ищеца за разноски, тъй като счита, че с поведението си не е дал повод за завеждане на делото срещу него. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответника – Л. К. Г. не изразява становище по предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на следните материални предпоставки (юридически факти): ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при него такъв да е настъпило застрахователно събитие, което е покрит риск, в причинна връзка с което са причинени вреди на собствения на ищеца автомобил, както и размера на вредите.

С определение от 01.09.2023 г. съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 28.05.2022 г., в гр. София, на, в посока на движение от към ул. и в района на кръстовището с, е настъпило ПТП с участието на л. а. „Дачия“, модел „Докер Ван“, с рег. №, както и, че към датата на ПТП-то – 28.05.2022 г. по отношение на л. а. „Ауди А 8“, с рег. № е била налице валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника –

Нещо повече, за установяването на същите свидетелстват и писмените доказателства по делото – протокол за ПТП № 1831977 от 29.05.2022 г., съставен от мл. автоконтрольор при СДВР, отдел „Пътна полиция“, служебна бележка с изх. № 433200-72431/14.07.2022 г. на СДВР, отдел „Пътна полиция“, материалите по щета № 2000-5060-22-000215, материалите по административно-наказателната преписка, образувана във връзка с процесното ПТП, застрахователна полица № BG/22/122000840928/21.03.2022 г. и др.

При това положение съдът намира, че спорни по делото се явяват две групи обстоятелства, а именно: 1/ какъв е механизмът на настъпване на процесното ПТП, респ. дали същото се дължи на виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, както и 2/ какъв е размерът на вредите, чието обезщетяване се претендира.

В случая, при съвкупна преценка на доказателствата по делото – протокол за ПТП № 1831977 от 29.05.2022 г., показанията на свидетеля И. Б. В., уведомлението за щета до застрахователя – ответник от 30.05.2022 г., материалите по административно-наказателната преписка по описа на СДВР, отдел „Пътна полиция“, както и изводите на вещното лице по съдебно-автотехническата експертиза, съдът приема за установено, че процесното ПТП е настъпило по следния механизъм: на 28.05.2022 г., около 22:50 часа, при движение по, с посока от към ул., и на кръстовището с, водачът на л. а. „Ауди А 8“, с рег. № реализира ПТП с паркирания в близост л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. №, който

вследствие на удара се измества напред и се удря в паркирания пред него т. а. „Дачия“, модел „Докер“, с рег. №, вследствие на което му нанася материални вреди. Действително, констативният протокол за ПТП, изготвен от органите на МВР в кръга на възложените им правомощия, съставлява официален свидетелстващ документ, поради което се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила само относно удостоверените в него обстоятелства, пряко възприети от съставителя му, а именно: настъпилото на процесната дата и място ПТП, кои са участвалите в него автомобили, както и, че увреденият т. а. „Дачия“, модел „Докер Ван“, с рег. № е бил паркиран, а водачът на л. а. „Ауди А 8“, с рег. № е напуснал мястото на ПТП-то. Следва да се отбележи, че по отношение на описания от съставителя механизъм на настъпване на произшествието протоколът за ПТП няма материална доказателствена сила, тъй като представлява заключение относно факти, които той не е възприел пряко, поради което съдът не е обвързан от извода на административния орган, а механизмът на произшествието е елемент от предмета на доказване по делото и подлежи на изследване в процеса /в този смисъл Решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г., ВКС и Решение № 711/22.10.2008 г. по т. д. № 395/2008 г., ВКС/. Ето защо, съдът анализира удостоверените в протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на процесното ПТП във връзка с останалите доказателства по делото и конкретно събраните гласни доказателства чрез разпит на свидетеля И. В., както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза. В показанията си свидетелят В., който споделя свои непосредствени възприятия, доколкото лично е възприел обстоятелствата около настъпване на процесното ПТП, разказва, че е имал среща със свой приятел на кръстовището на и в гр. София, където двамата са си говорили извън колите, като по същото време л. а. „Ауди“ е връхлетял към тях и се е ударил в собствения му автомобил „Фолксваген Голф“, който вследствие на удара се е изместил напред и се е ударил в другия паркиран зад него т. а. „Дачия Докер“. Свидателят уточнява, че по време на удара и двата автомобила са били в паркирани, а освен това както той, така и приятелят му са се намирали отстрани до колите, а не вътре в тях. В случая, разказаното от свидетеля В. се подкрепя и от констатациите на вещото лице по изслушаното и прието по делото без оспорване от страните заключение по съдебно-автотехническата експертиза, което също е достигнало до идентичен извод относно механизма на настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, прави впечатление, че в уведомлението за щета от 30.05.2022 г. представителят на застрахованото лице – В. Д. е описал по същия начин настъпването на процесното ПТП, участвалите в него автомобили, както и първопричината за това, а именно: поведението на водача на л. а. „Ауди“, който е връхлетял с висока скорост. Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза от техническа гледна точка причина за настъпване на процесното ПТП също е поведението на водача на застрахования при ответника автомобил, който е управлявал превозното средство със скорост и дистанция, при които не е имал възможност да спре в рамките на опасната зона, без да настъпи съприкосновение с паркираните пред него л. а. Фолксваген Голф, с рег. № и т. а. Дачия Докер“, с рег. № Следователно, при съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства, гласните такива чрез разпит на свидетеля В., както и изводите на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът намира за доказано, че процесното ПТП е настъпило по твърдения от ищеца механизъм, като вина за същото /доколкото не се установяват изключващи я обстоятелства/ носи водачът на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, който поради движение с несъобразена с пътните условия скорост не е осъществил достатъчен контрол върху управляваното от него МПС и е навлязъл в участъка, където един зад друг са били паркирани посочените по-горе автомобили, нанасяйки им по този начин материални вреди. В случая, установеното поведение на водача на застрахования при ответника автомобил несъмнено покрива нарушение на правилата за движение по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, тъй като не е

съобразил скоростта си на движение с атмосферните условия, релефа и интензивността на движение, допускайки по този начин съприкосновение с паркираните автомобили. Нещо повече, в подкрепа на този извод е и фактът, че на същия е съставен АУАН № 069528/28.04.2023 г., а въз основа на него и наказателно постановление № 23-4332-009996/05.06.2023 г. за допуснато нарушение именно на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, което няма данни да е било обжалвано, поради което съдът приема, че е влязло в сила. Съдът намира, че не се установява с поведението си водачът на собствения на ищеца автомобил – В. Д. също да е допринесъл за настъпване на процесното ПТП, тъй като по време на удара той е бил извън него, поради което не е имал никаква техническа възможност да го предотврати, а освен това няма данни същият да е бил паркиран в забранена зона. Точно обратното, отново въз основа на заключението по съдебно-техническата експертиза по делото се установява, че възможност да предотврати удара между превозните средства е имал единствено водачът на л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, ако при движение със съответната скорост е управлявал превозното средство на безопасна дистанция, така че да има възможност да спре в рамките на опасната зона, без да настъпи удар с вече паркираните л. а. „Фолксваген Голф“ и т. а. „Дачия Докер“, но въпреки това той не е сторил това.

Предвид изложеното и при съвкупна преценка на обсъдените по-горе писмени и гласни доказателства, както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът прие, че процесното ПТП е настъпило по описания по-горе начин, като същото се дължи изключително и само на виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил. Вината се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като тази презумпция не бе опровергана в настоящото производство чрез обратно доказване от ответника.

На следващо място, от заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза по делото се установява, че всички отразени в описа на застрахователя – ответник щети по т. а. „Дачия Докер“, с рег., се намират в причинна връзка с настъпилото на 28.05.2022 г. застрахователно събитие – ПТП, а доколкото собственик на същия е именно ищцовото дружество – „.....“, видно от представеното свидетелство за регистрация – част I, то се явява увредено лице, поради което е легитимиран носител на вземането за заплащане на застрахователно обезщетение за причинените на собствения му автомобил вреди, вследствие виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ такъв.

Следователно, налице са предпоставките за ангажиране на отговорността на за заплащане на претендираното застрахователно обезщетение. Що се отнася до неговия размер, съдът съобразява съдебната практика, постановена от ВКС при действието на отменения КЗ, но актуална и при действащия такъв, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО). Обезщетението се присъжда по средни пазарни цени, а не по пазарни цени, въпреки доказателствата за такива. За размера на средните пазарни цени съдът отново възприема неоспорената от страните съдебно-автотехническа експертиза, съгласно която необходимата стойност за възстановяване на вредите по т. а. „Дачия Докер“, с рег., изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП – 28.05.2022 г., възлиза на 4 221,31 лв. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които

оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. Ето защо, съдът приема, че размерът на дълга възлиза на сумата от 4 221,31 лв., която представлява стойността на ремонта, необходим за възстановяване на увредения автомобил, собственост на ищеца, като ирелевантно за възникване на правото на застрахователно обезщетение се явява представянето от ищеца на доказателства за заплащане на стойността на ремонта. Ответникът е останал задължен за тази сума, до който размер предявеният главен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ е основателен и следва да бъде уважен, като се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 5 500 лв., или за размера от 1 278,69 лв.

Посочената сума следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 13.07.2023 г. до окончателното плащане.

По иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на следните материални предпоставки (юридически факти): главен дълг, изпадане на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

Съгласно разпоредбата на чл. 497, ал. 1 КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по КЗ или 2. изтичането на срока по КЗ освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на КЗ - чл. 497, ал. 1 КЗ. По делото застрахователят – ответник не твърди, че е упражнил правото си по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ, поради което и съдът приема, че всички доказателства са представени към датата на извършване на повторния оглед на процесния автомобил - 29.06.2022 г., от когато е започнал да тече срокът от 15 работни дни по чл. 497, ал. 1, т. 1 КЗ. Този срок е изтекъл на 21.07.2022 г., поради което считано от тази дата се дължи лихва за забава. Изчислен по реда на чл. 162 ГПК с помощта на електронен онлайн калкулатор, размерът на лихвата за забава върху счетената за дължима главница в размер на 4 221,31 лв., възлиза на 453,14 лв., начислена за периода от 21.07.2022 г. до 12.07.2023 г., до който предявеният акцесорен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД е основателен и следва да бъде уважен, като се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 590 лв., или за размера от 136,86 лв.

По отговорността за разноските:

При този изход на спора – частична основателност на предявените искове, право на разноски има всяка от страните, съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените разноски, съразмерно с уважената част от исковете, които възлизат на 1 208,91 лв. – платена държавна такса, депозит за САТЕ и адвокатско възнаграждение с ДДС, чието реално заплащане съдът прие за доказано с представените фактура № 8711/03.07.2023 г. и платежно нареждане от 05.07.2023 г. (л. 122-123 от делото). Релевираното възражение за неговата прекомерност съдът счете за неоснователно, тъй като претендираният размер не надхвърля минималния такъв, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 01/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване на начисления върху него ДДС. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят сторените

разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете, които възлизат на 75,54 лв. – депозит за САТЕ и юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съобрази вида и обема на извършената дейност от процесуалния му представител, обема на извършената дейност, както и продължителността на делото, приключило в рамките на едно открито съдебно заседание. Доколкото ответникът се е отказал от допуснатия му до разпит свидетел, поради което съдът е заличил същия, внесенят от него с платежно нареждане от 03.10.2023 г. (л. 60 от делото) депозит за призоваването му в размер на 20 лв. подлежи на възстановяване в негова полза след подаване на нарочна молба в този смисъл с посочване на банковата сметка, по която да стане това.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК, със седалище и адрес на управление: да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **4 221,31 лв.**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по собствения на ищеца т. а. „Дачия“, модел „Докер Ван“, с рег. №, вследствие на ПТП, настъпило в гр. София, документирано с протокол за ПТП № 1831977 от 29.05.2022 г., по вина на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на л. а. „Ауди А 8“, с рег. №, ведно със законната лихва от датата на подаване на исквата молба – 13.07.2023 г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **453,14 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 21.07.2022 г. до 12.07.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за разликата над уважения размер от 4 221,31 лв. до пълния предявен размер от 5 500 лв., или за размера от 1 278,69 лв., както и иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 453,14 лв. до пълния предявен размер от 590 лв., или за размера от 136,86 лв.

ОСЪЖДА, ЕИК, със седалище и адрес на управление: да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1 208,91 лв.**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА, ЕИК, със седалище и адрес на управление: да заплати на, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **75,54 лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на третото лице – помагач на страната на ответника – Л. К. Г..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____